

בנקאי יפת

3 מיליון ל"י לשנה

ביקש מהשופטים, לכבד את המדינה הור פיעה... בכך התכוון לשביתת הפרקליטים, מיכאל קירש... אולם קירש הסביר, כי הוא מופיע בתוקף צויריתוק שהוצא נגדו, וכי התפטרותו לא תיכנס לתוקף עד ה-4 בנובמבר.

פיהוקים באולם. כל שלושת הסניגור רים טענו טענה מיקדמית אחת: הוסר סמכות עניינית של בית-המשפט השלום, בניסוחים שונים, כל אחד בתורו. הסבירו שלמה תוסיה-כהן, שטען לפלאטאו-שרון, לאלו, שטען לבן-אודיס, ואמנון זיכרונ, שטען לחלפון, כי לבית-המשפט השלום אין סמכות לדון בכתבי-האישום בצורתו הניכחית.

כתבי-האישום מפרט עבירות שונות של שוחד ושחיתות, שבוצעו על-ידי הנאשמים בבחירות האחרונות לכנסת. עבירות אלה נידונות בהתאם לחוק הבחירות לכנסת, ולפי חוק זה הן נידונות בפני בית-המשפט השלום. בגלל חשיבותו של המישפט הנור כחלי המהווה תקדים, ביקש נציג המדינה, בישיבה קודמת, הרכב של שלושה שופי-טים, דבר בלתי-מקובל בבית-המשפט השלום, ואכן, ללא התנגדותם של הסניגורים התקבלה הבקשה.

העבירה היחידה בכתבי-האישום, שאינה לפי חוק הבחירות, היא קשר לבצע פשע. זוהי עבירה מחוק העונשין הכללי, ועוני-שה הוא יותר משלוש שנים מאסר. בכך היא מוגדרת על-ידי החוק, כפשע, ובפשי-עים מוסמך לדון רק בית-המשפט המ-חוזי, ולא בית-המשפט השלום.

כל אחד מהסניגורים טען ארוכות בעניין זה, ובית-המשפט, שהיה מורכב מהשופי-טים מאיר שבתאי, צבי כהן ורות אור, הקשיב קשב רב. ניכר היה ששופטי השלום אינם רגילים בטכניקה של הקלטה, תחת הירשום המסורתי של הפרוטוקולים. כמה מבאי בית-המשפט החלו לפהק-שעת ההפסקה קרבה והלכה, או פנה תוכי-יה-כהן לבית-המשפט, וביקש לשחרר את מרשו, פלאטאו-שרון, שהיה חייב להיות נוכח בישיבת הכנסת בשעה 11.

אחרי ההפסקה התחדש הדיון ללא נוכי-חותו של פלאטאו-שרון, בית-המשפט נתן את החלטתו בשאלה המיקדמית - ברוב דעות החליט שיש לו סמכות לדון בתיק.

לדון מישפטיים. מישפטיים באולם הבינו יפה, שכאן נורע הזרע לעירעור, אם אמנם יורשעו הנאשמים. חוסר סמכות עניינית הינו פגם היורד לשורשו של הדיון, ואם ימצא בית-המשפט של עירעור, כי אמנם לא היתה לבית-המשפט השלום סמכות כזו, ייפסל הדיון כולו, ויהיה צורך להתחיל בו מחדש.

הסניגורים ויתרו על טענה אחרת, שהיו יכולים להעלות: חוסר סמכות מקומית. במקרה זה לא היה הכרח שהמישפט ית-נהל דווקא בירושלים, שכן הנאשם הראי-שי, פלאטאו-שרון, הינו תושב סביון, שי-במחוז תל-אביב וחלפון גר בבאר-שבע. מישפטיים אמרו בלצון שירושלים נבחרה, מכיוון שתל-אביב כבר זכתה לשפוט חבר-כנסת אחד, שמואל רכטמן, ועתה הגיע תורה של ירושלים.

מהדיון על תביעות השכר שלהם. לכך הת-נגדה ההנהלה והמו"מ שוב עלה על שירותן.

עובדי ב"ל חוששים כי מטרת ההנ-הלה היא לשבור את הוועד בכל מחיר, אם אומנם יוכחו כי זאת מטרת ההנהלה, לא מן הנמנע שישלפו את הנשק הסודי שלהם. הנשק הסודי. עובדי המיכון של ב"ל נמצאים במצב הכן. על פי הוראת הוועד הם ישלפו מתוך המחשב את סכום המש-כורת שמקבל יו"ר מועצת המנהלים של הבנק, ארנסט יפת.

לטענת העובדים מגיעה משכורתו של יפת כיום לסכום של שלושה מיליון ל"י בשנה, כשהיא משולמת לו שנה מראש. "אין פלא שארנסט יפת איננו יודע מה מתרחש בארץ", אמרים אנשי ועד ב"ל. "המשכורת שלו מספיקה לפרנס כמה מיש-פחות מרובות ילדים. הוא לא מבין בכלל על מה אנו מדברים". כשהתבקש להגיב על טענה זו של הוועד, טען דוברו של יפת: "אני לא רוצה להגיב על העניין".

בעוד השביתות הנושנות נמשכות, איים על המשק גל חדש של סיכוכי עבודה. השביתה הראשונה שפרצה היא שביתת האהרה בת השבוע של עובדי הרנטגן. האיש החוק מאחרי שביתה זו שהקיף 700 עובדים, הוא נעים רמתי, יו"ר ועד העובדים. באסיפת העובדים שנערכה ה-7 שבוע התנגדו רק 7 מתוך 500 משתת-פים לצעדים עליהם החליט רמתי.

רמתי הוא יו"ר ועד עובדי הרנטגן מזה חודשיים וחצי. נמוך קומה, בעל שיער לבן ועיניים בורקות, משוכנע רמתי בצעדים שבהם החליט לנקוט, למרות האיום של ה-ממשלה להפעיל צויריתוק נגד עובדי ה-רנטגן.

שכר האימה. לרמתי, יליד עיראק, שלושה תארים אקדמיים. את תחילת דר-כו עשה כעורך-דין. "אני אפוזיציונר מלידה", הוא אומר. "כשבאתי לארץ ראיתי שטכנאי רנטגן מר-וויח יותר מכל בעל מיקצוע אחר, או הלכי-תי למיקצוע הזה. זה היה בצדק. זה מיק-צוע עם סיכונים, רק בשנה האחרונה נפטרו שני עובדי רנטגן באיכילוב מסר-טן דום".

לטענת עובדי הרנטגן חל כירסום בי-שכרם, הם תובעים מה שהם מכנים "שכר אימה", שפירושו פחות שעות עבודה ותרי-ספת סיכון גדולה יותר. "טכנאי רנטגן מתחיל מקבל 8,700 ל"י ברוטו וזה בהחלט סביר. אפילו טוב", מסביר נעים רמתי. "אבל אחר-כך באה הצרה. היום, אחרי 25 שנות ותק, אני מקבל 13,500 ל"י ברוטו. איזה חשק יש לאנשים לעבוד ולהתקדם? כדי לפרנס מישפחה צריך לעבוד במשמרות כפולות. אני וחברי עובדים לפחות 4-5 משמרות ביומיים. את תורנות סוף השבוע מתחיי-לים בליל שבת וגומרים ביום ראשון כבר קר. אחר-כך חוזרים בערב לעבוד משמרת יום ראשון. אחרת אי אפשר להביא אוכל הביתה. אני לא אומר זאת בשביל להרי-שים. זה בהחלט עניין של אוכל, בית ספר, ומיסים. אנו חנו מדברים על הלחם, לא על העוגות".

לפני שלושה שבועות שבתו טכנאי ה-רנטגן שביתת אזהרה בת יום אחד. לא היתה תגובה מצד המעסיקים. ביום רא-י שון השבוע פתחו בשביתה בת שבוע. גם הפעם לא עשתה שביתתם רושם. בתום השבוע, יעברו על פי הקן: 6 שעות ביום. או, כשתשבש שביתת ההאטה שלהם את שירותי הרפואה וחולים יתחילו לסבול, אולי ימצא מישוה פנאי לרון בתביעור-תיהם.

מישפט

הואשם חייב לחזור לכנסת

במישפטו של ח"כ פלאטאו-שרון התנהל דיון מייגע בשאלה טכנית מישפטית

עשרות הסקרנים, שצבאו על אולם בית-מישפט השלום בירושלים, התאכזבו במה-רה. מישפטם של ח"כ שמואל פלאטאו-שרון ושני עוזריו במערכת הבחירות, ז'אק בך-אודיס ויעקוב חלפון, הפך להיות דיון מישפטי טכני ומייגע.

את החיך היחיד העלה עורך-דינו של בן-אודיס, יצחק לאלו, שבתחילת הדיון

מחזור שוהים במקום כמאתיים איש. על-פי ההסכם יוכלו המצרים להשתתף בניהול בית-ספר יהודה, אולם יהיה עליהם להתיר למדריכי בית-הספר להישאר במקום ולארה תיירים ישראלים שם, כפי שהם עושים זאת עתה.

אולם מה שהפחיד את המצרים ביותר היו המדריכות הישראליות בבית-ספר השדה. אלה הסתובבו לידם בחולצות טריקו, ללא חזיות, שפיטמות שדינה מודקי-רות ומנקרות את עיני הקצינים המצרים. בעדינות הסבירו המבקרים המצרים למארי-חיהם הישראלים, כי קשה יהיה לדרוש מהשוטרים המצרים שיוצבו במקום, אחרי החזרתו לידו מצריים, להישאר אדישים למראה הנערות הישראליות שסתובבו בצורה זאת לידם.

לא פחות נחרדו המצרים מבעיית התיי-רות. הסתבר להם כי בשנה האחרונה בלבד ביקרו באיזור סנטה-קתרין כ-140 אלף תיירים. אם תימשך התיירות באיזור בקצב זה גם אחרי החזרתו למצרים, יטיל הדבר על המצרים מעמסה כבדה של בעיות אירגון וניהול שאין הם יודעים בשלב זה כיצד להתגבר עליהם.

בינתיים גם התבטלה תוכניתו של הנשיא אל-סאדאת לערוך את חיזיון-הראווה ה-המוני על פיסגת הר-משה ביום השנה השני ליוזמת השלום שלו. הסתבר שהווי-תור שנדרש מישראל, להקדים ולסגת מהאיזור, אינו דרוש כלל.

אילו היו יכולים לעשות זאת, הבהירו המצרים שביקרו בסנטה-קתרין, היו מער-דיפים שישראל תמשיך ותחזיק באיזור כמה חודשים נוספים, ובלבד שלא יצטרכו לקבל על עצמם את "אתרי-הנצחה" ואת קבלת פני התיירים הישראלים.

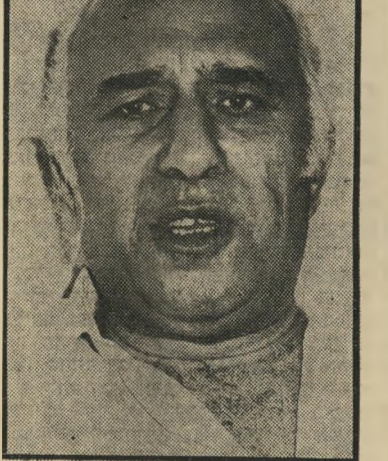
אבל הסכם הוא הסכם, ואי-אפשר לבטלו, גם אם מתברר שהמציעאות בשטח שונה לחלוטין ממה שתיארו לעצמם המנהיגים שחתמו על ההסכם.

עבודה

לחם, לא עוגות

עובדי ב"ל? מאיימים לחשוף פרטים על שכרו שי מנהל הבנק המושביתם

אם לא תסתים ההשבתה, ניאלץ לני-קוט צעדים שנמנענו מהם עד כה", הזהירו השבוע אנשי ועד העובדים של בנק לאווח, שהשבתתו בידי ההנהלה נכנסה לשבוע השני.

רנטגנאי רמתי

188 ל"י תוספת-קרין

במשך כל השבוע נעשו בידי אנשי הסי-דרות הפקדים מאמצים לתווך בין העובדי-דים להנהלת הבנק, שתשבחתו החלה לתת אותותיה בכל ענפי המשק. העובדים גילו נכונות לקבל כימעט את כל תביעות ההנ-הלה.

אולם סלע המחלוקת המרכזי מנע שוב הסדר. היו אלה תביעות ההנהלה לצמצם את מיספר אנשי ועד העובדים ולהתיר לה העולות פקידים בדרגה ללא אישור הוועד. עקרונות היו העובדים מוכנים לדון בי-תביעות אלו, אולם הם דרשו להפריד אותן

(המשך מעמוד 32) את הפחד - העשוי להפוך היסטריה - כאשר מאיימת סכנה על אספקת הנזול. אם צאטייר ישראל כמי שמסכנת את ה-אספקה - כפי שרמו השבוע המועמד הרפובליקאי לנשיאות ארצות-הברית, ג'ון קונלי רב-היוקרה - עלולה התוצאה ל-היות הרת-אסון.

ברחיות ישנות. ליקויה-אורות של השבוע שעבר היה המיקרה השני שאירע בתולדות המדינה - ושני המיקרים אירעו בתקופת שילטונו של הליכוד. בפעם ה-קודמת היה זה כיבוי-אורות חלקי השבוע היה שלם.

היה זה אך טבעי שמן הגיגונן עלו ה-רביחות הישנות. אחת מהן כאילו הת-בקשה מעצמה: "בנמלי-התעופה בלוד תלוי שלט - הוצא אחרון יכבה את האור". אלא שלא היה צורך לכבות את האור, ואילו היה תלוי שלט כזה בלוד, אי-אפשר היה לקרוא בחושך.

סמל הממושלה. העלטה הגדולה נרא-תה, בעיני רוב הציבור, כסמל למצבה של הממשלה, האחריות להפעלת השירותים הממלכתיים.

מעולם לא נראתה ממשלה-הליכוד על-יה יותר מאשר השבוע. אחרי האולימטום של מתנחלי גוש-אמונים, קיבלה הממשלה החלטה על הפקעת שטח-יקרקע "ממשל-תיים" בלבד בגדה המערבית - החלטה שאיש לא האמין לה. היא לא נועדה אלא כדי למנוע משבר פנימי בממשלה עצמה. עניין הפרקליטים השובתיים נדחה מ-ישיבה לישיבה, מחוסר הסכם בין השופים. שבהאוצר שימחה ארליך, שמיפלתו הביעה לו אי-אמון, השתלט עליה בחזרה ונאבק בהצלחה על הישארותו בתפקיד שבו גרם אסון לעצמו ולמדינה. באותו יום עצמו עלה מדד-יוקר-החיה ב-8% נוספים, ובכך נקבע כי האינפלציה השני-תית תגיע ל-100%.

ההרגשה הכללית בחוגים הפוליטיים היתה שדי בתקרית הקטנה ביותר, אף על עניין פעוט, כדי להפיל את הממשלה. המיפלות האחרות, וגם הליכוד עצמו, נערכו בשקט לקראת אפשרות זו. מעטים ציפו לכך שהממשלה של מנחם בגין תאריך ימים, עד לסוף תקופת-הכהונה. השאלה היתה רק מה יבוא אחריה - תוהו ובהו וניסיון להשתלטות פאשיס-טית (ראה ל"ב). קולאציה רופפת אחרת או בחירות חדשות.

השלום

אתר הנצחה

איזו יכנו, היו המצרים מוותרים על הקרמת הנסיגה הישראלית מסנטה-קתרין

אחת המחנות היחידות שהסכימה הממ-שלה לעשות למצריים, במיסגרת הסכם השלום, היתה נכונותה להקדים ולסגת מהאיזור סנטה-קתרין בסיני. מחווה זאת היתה חשיבות יתר בעיני המצרים, הם רצו לציין את יום-השנה ליוזמת השלום של הנשיא אל-סאדאת בטכס-ראווה על פיסגת הר-משה. משום כך היו מוכנים להעניק לישראל תמורה ממשית עבור המחווה: נורמליזציה מיידית ביחסים בין שתי המדינות לפחות באיזור זה.

פירוש היבר היה שלמחרת החזרת השטח למצריים יוכלו תיירים ישראלים לנחות במטוסי ארקיע בשדה-התעופה של סנטה-קתרין, ולטייל באיזור כפי שעשו זאת לפני הנסיגה. ההסכם בנושא זה קבע שהתיירים הישראלים לא יצטרכו אפילו לעבור ביקורת מכס בנחיתתם ובהמראתם. מחווה שנייה שהיו המצרים מוכנים לעשות לישראל: להשאיר במקום את אתרי-הנצחה צוקי דוד. הוסבר להם ש-מדובר באתרי-הנצחה על שמו של דודי-תמיר, בנו של שריה-מישפטם שמואל תמיר, שנהרג בתאונת מטוס של חיל-האוויר.

אולם לאחרונה, כאשר הגיעו מישלחות של מצריים, כולל אנשי-צבא מצריים, לביקור באיזור סנטה-קתרין, כדי להכין את החזרת המינהל המצרי לאיזור, הם נדהמו למראה עיניהם. הסתבר להם שבעת שמונהיגיהם הסכימו למחנות ההדדיות הם לא ידעו כלל מה הם נוטלים על עצמם. ללא חזיות. קודם כל הסתבר ש, "אתרי-הנצחה" אינו גליעד או מצבה, אלא בית ספר שדה. בבית-ספר שדה צוקי דוד פועלים כיום כעשרים מדריכים, כשבכל